

Politikai és közéleti abszurdítások - Horváth Csaba, a mindig mosolygó ember

2012 január 30. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Horváth Csaba, az MSZP f?városi frakcióvezet?je a posztkommunista-szocialista párt ifjabb nemzedékéhez tartozik. ? nem olyan harsány, mint Molnár Csaba, nem trágár, mint Szanyi Tibor, de ? is a könnyen megjegyezhet? és gyorsan felelhet? könny? fajsúlyú politikusok közé tartozik.

? az, aki ha meglát egy kamerát vagy egy mikrofont, azonnal mosolyogni kezd, könnyeddé válik, és már mondja is. Csak úgy árad bel?le a jókedv és a nyugalom. Persze id?nként bekeményít, hiszen a politika piacán is verseny van, tehát nem szabad túlságosan egysíkúnak mutatkozni.

Ett?l függetlenül azt a benyomást kelti, hogy ? mindig a napos oldalon jár, az élet számára felh?tlen szórakozás, a politika pedig egyszer? játszadozás. De nem mindenki ilyen jóhiszem?. Vannak, akik gyanakodnak, és azt a kérdést feszegetik, hogy mit gondoljanak az olyan politikusról, aki állandóan mosolyog? Még akkor is, ha esetleg nincs rá oka.

Mi nem mennénk ilyen messzire, megmaradunk a tények rögzítésénél: a szocialista politikust a mosolygás mellett még az is jellemzi, hogy nélküle nincs semmiféle zsidó – civil vagy vallási – közéleti rendezvény vagy baloldali néprfrontos összejövetel! ? mindig ott van, ahol egy haladó demokratának lennie kell. Sokat ad a látszatra, ezért mindig úgy intézi, hogy látható is legyen. Ám az átlag érdekl?d? valószínűleg arra a zseniálisnak gondolt ötletére emlékezik leginkább, amikor megfelel? felhajtás után közölte Budapest népével: ha ? lesz a f?polgármester, ingyenessé teszi a f?városban a tömegközlekedést. Szegény Tarlós Istvánnak semmi ilyesmi nem jutott eszébe, ? mindvégig a racionalitás keretein belül kívánt kampányolni és politizálni.

Nemrégiben Elúszott a siker esélye Budapesten címmel interjú meg Horváth Csabával (Népszava, 2011. december 21.). Ebben a mindig mosolygós ember közölte, hogy pozitívumot nem tud mondani, a legszomorúbbakat meg nem akarja kiemelni. Pedig ? bízott abban, hogy a „Demszky-korszak után új id?” jön, de csalódott. Itt persze elfelejtette megemlíteni, hogy a Budapest tönkretételében tev?leges részt vev? Demszky Gábor az SZDSZ kifzet?helyeként használta a f?várost, de mindezt csak azért tehette meg, mert a Horváth Csaba-féle szocialisták lelkesen támogatták a magyarellenes szabad demokraták tevékenységét.

A mindig felszabadult, baloldali zsúrfiúra emlékeztet? embernek humora is van: a Magyar Nemzeti Bank és a pénzügyi felügyelet, a PSZÁF tervezett összevonásának el?készítéséb?l hiányolja a F?városi Nagycirkuszt, mert szerinte akkor nevetethettük volna ki magunkat igazán...

Az elmúlt húsz évben megszokhattuk már, hogy a szocialista és liberális politikusok minden alkalmat megragadva tiltakoznak a fasiszmus ellen. Horváth most Csurka fasiszta nézeteit tartja elítélend?nek. A részletekkel nem bajlódik: valószínűleg fogalma sincs a fasiszmus és a náciizmus közötti különbségr?l, illetve ezek valódi mibenlétér?l. Csurka István ugyanis nem fasiszta, és nem is náci: a volt író mindössze egy antiszemita nézeteket (is) valló politikus. Nem több és nem kevesebb. Ráadásul alkotmányos keretek között tevékenykedik. De ha Horváth Csabát

ennyire zavarják a vitatható vélemények, akkor mit keres egy olyan pártban, ahol egy Havas Szófia nevű gátlástalan baloldali nő, nyilas cselének minősítette az 56-os forradalmárokat, és látványosan tiltakozott, amikor a főváros közgyűlése megemlékezett a kommunisták által Katynban meggyilkolt ártatlan lengyel tisztek tízezreire? Vajon mit rendeznének a Horváth-féle áldemokraták, ha egy képviselőtársuk kivonulna egy holokauszt-megemlékezésre?

Nem felejt el megemlíteni, hogy Budapesten romlott a közszolgáltatások minősége. De arról megint hallgat, hogy a fővárosi SZDSZ–MSZP-koalíció húsz évének köszönhetően életveszélyes állapotú, elöregedett metrószerelvények és buszok szállítják az utasokat, miután az elmúlt évtizedben szinte semmit nem költöttek a közlekedési eszközök cseréjére, az utasok biztonságának szavatolására. Tarlós Istvánnak most azzal kell szembenéznie, hogy a napi közlekedés fenntartását biztosító metrószerelvények és buszok bármelyik pillanatban kigyulladhatnak, mert már régen valamelyik roncstelepen lenne a helyük. Miközben Demszky és a szabad demokrata élcsődők lezüllesztették a várost – szó szerint életveszélyes helyzetbe hozva ezzel budapestiek tízezreit –, Horváth Csaba csak mosolygott. Ezért rendkívül visszataszító ez az okoskodó senki, ezért hiteltelen minden szava, és üres póz minden mozdulata.

Milyen erkölcsi alapja van a főváros lepusztításához szó nélkül asszisztáló, öntelt szocialista frakcióvezetőknek bármilyen kritika megfogalmazásához?

Tarlós Istvánnak most úgy kell a tüzet oltania, hogy közben az egykori gyűjtogatók egy része még mindig ott ül a közgyűlés padsoraiban. Embert próbáló feladat végighallgatni őket.

Tóth Gy. László
politológus,
a miniszterelnök volt főtanácsadója

demokrata.hu

Ajánló